

Curierul

Piatra-N., 30 Mai 1930

ANUL III No. 57

APARE SAPTAMANAL

SUB DIRECȚIUNEA D. LOR

D. L. Stăhiescu și C. N. Turcu

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Strada Apele Minerale No. 8

Ziua Eroilor Incurajați lăcustele, domnilor!

de T. HODOROABĂ

Zi de reculegere, zi de proslăvirea eroilor neamului! Ne reculegem și rechemăm în mintea noastră faptele de eroism și jertfă ale celor peste opt sute mii viteji morți pe câmpul de onoare, pentru întregirea neamului și realizarea idealului național.

Ne închinăm în fața mormintelor lor, căci ele sunt mărturia jertfei fără seamăn, depusă pe altarul Patriei.

Și în fine, proslăvim dragostea lor neajmărită față de neam, țară și rege, culminată prin sacrificiu.

Patriotismul lor neprecupețit ni-a lărgit hotarele și făcând România-Mare. Plini de credință în izbânda finală, entuziasmați în momente grele, luptau uitând de sine, conduși și stimulați numai de sfânta datorie ostășească, de a ocroti și cruța neatinș pământul strămoșesc, moștenit, de-alungul veacurilor, tot prin jertfe de sânge.

Dacă pentru biserica lui Hristos în veacurile primare, s'au sacrificat mulțime de credincioși, fără a ceda o iotă din învățătura Mântuitorului, cu riscul celor mai barbare torturi, — credincioși, pe care biserica i-a eternizat și ridicat la rangul de martiri, icoane vii și astăzi, pentru creștini, de credință neajmărită și fapte morale, — apoi să ne fie îngăduit și nouă, popor românesc, ca pe acești eroi ai neamului, să-i numim martirii neamului românesc. Eroul creștinismului, biruitorul morții, Fiul Tatălui Mântuitorul, s'a înălțat astăzi în slavă la ceruri.

Jertfei de sânge a eroilor neamului, biserica i-a consacrat această zi mare a creștinătății, când, pe tot întinsul țării, la sate și orașe, tineri și bătrâni, pleacă în frunte cu reprezentanții bisericii la mormintele eroilor, unde se înalță rugă fierbinți pentru odihna sufletelor lor și se rostesc cuvinte de preamărire. În fața mormintelor, la căpătâiul cărora veghează neîncetat sfânta cruce, ne plecăm cu toții, descoperiți frunțile, și cu adâncă pioșitate și plini de credință, invocăm pentru o clipă numele celor iubiți, implorând tot odată Pronia cerească să așeze sufletele lor la loc de cinste, la loc de mărire, la loc de fericire, căci faptele lor merită aceasta cu prisosință.

Căți oare în învălmășeala luptei crâncene, când nu se mai vedea om de om, în bătaia gloanțelor și obuzelor, nu s'au făcut una cu pământul, iar trupul lor fărâmițat, a fost aruncat la sute de metri? E drept, că rămășițele lor pământești au fost adunate în urmă și îngropate după toate datinile creștinești și cinstea cuvenită, însă trupurile nu mai puteau fi reconstituite și nici indentificate, căci totul era o masă de carne și oase.

Imagini grozave, ce ne înfioară, dar ele prezintă o realitate, care cu atât mai mult ne îngrozește.

Eroi anonimi, prin voi țara a biruit și tot voi ați tras cu sângele vostru hotarele României Mari; vouă deci vi se cuvine pomenirea creștinească și recunoștința întregului popor!

(urmăre în pag. II a)

„Dacă vrei și nu te superi, scrie, te rog, un articol vehement, în ziarul nostru—Avântul [simpatizat de toată lumea]; scrie cum învățătorul din Poiana Teiului este impus cu 2000 lei pentru stupărit... pentru că, adică, e un om harnic și un bun gospodar, ce vrea să fie de exemplu satului nu numai dela catedră ci și în viața cea de toate zilele, în viața practică — singura care dă sens real trecerii omului pe pământ. Ii aduc oare cei câțiva stupei pe care îi are, acești bani? Ar fi absurd să o credem. O cred doar numai cei ce nu-și dau seama de cheltuielile materiale și de munca deosebită ce se depune în asemenea indeletniciri; și o mai cred gastronomii ce se ung pe dinăuntru burții cu fructul de miere al albinelor, fără să fi gustat, vreodată, din înfepăturile usturătoare ale acestor minunate creaturi. Și, în acest caz, se cuvine să fie sabotată această indeletnicire? Se cuvine să fie împiedicat un om cumsecade să-și procure mai mult o satisfacție sufletească decât una materială? Dece să fie îndemnat învățătorul dela Poiana Teiului să-și arunce, desăvârșit și desgustat, stupele de răpă? Căci asta l-ar mai rămâne de făcut”.

Mărturisesc, rar mi-a fost dat să citesc atâtea amărăciuni de suflet câtă se desprinde din rândurile prietenului meu și rar mi-a fost dat să văd izbucnind din slova scrisă, mai multă revoltă și mai mult desgust.

Prietene, ce vehementă, în

plus, mai pot eu adăuga peste cuvintele tale coplesite de strigătoare dreptate! Crezi tu că mai au efect, azi, vorbele sguđuitoare de revoltă? Crezi tu că mai impresionează ele timpanele mușcăite ale urechilor blegi, sau retina inundă de albeață a ochilor miopi — a brutelor inconștiente ce ne-au luat de vre-o zece-doisprezece ani încoace, în antrepriză, țara, spre o rapidă și vulcanică prăbușire? A, nu, imposibil! Eu nu cred. Nici cuvintele, tari ca pietrele, de revoltă, nici vorbele de uluitoare dreptate strigătoare la cer, nici slovele de aspră și batjocoritoare dojană, nici chiar, sudălmile profund românești — cu verbe active cele îmbrățișă, obscen, toată familia, cu mamă, tată, bunică, surori, cu biserică și alte lucruri sfinte — nimic nu mai poate clinti pe acești demenți salahari ai prăpădului național, pe acești inconștienți și satanici scafandri până și în ultima rezervă de liniște și de răbdare a sufletului întregii nații desperate. Nimic nu-i poate aduce la realitate pe acești pontifi sacri ai iadului și ai tuturor dezastrelor drăcești. Nimic nu-i poate sdrucești din mersul lor pe acești specialiști demenți cari se străduiesc, de doisprezece ani, din toată puterea lor, să încheie cercul tuturor debandadelor și a tuturor ruinelor morale-economice.

A, nu, iubite prietene! Ii copilăresc lucru să mai credem în eficacitatea scrisului, a vemenței, a cuvintelor tari și a revoltei. Și-au pierdut sen-

sul expresiile ce cutremurau odinioară sufletele.

Ce-i de făcut în acest caz? Nu știu...

Am credința, însă, că spiritul nației — instinctul ei de conservare, pavăza de totdeauna ce ne-a apărut, prin veacuri, de dușmanii externi ca și de cei interni — va găsi și de data asta, deslegarea cea mai bună pentru că ne scoată de mizeria în care ne-a înglodat un deceniu de politică stupidă, neroadă și oarbă.

Pentru că, în altfel, nu mai e nimic de făcut, în afară de ce ne-ar putea îndemna biata noastră minte întunecată de revoltă și amărăciune, de ce ne-ar putea învăța desăvârșirea noastră dusă la capăt și la ce ne-ar putea împinge bietul nostru suflet, îndurerat de prea multă mizerie și exasperat de prea multă abdicare și umilință.

Căci, atunci, nu am mai avea dela cine aștepta dreptate, cinste, omenie, crezare, sinceritate și bunăcuviință.

Dan Costea

P. S. Uitam un lucru: scopul acestui articol, era să ceară — ceea ce, mi se pare e în spiritul general al legii — scutirea de impozite pentru albinăritul cu caracter demonstrativ. Să o mai cerem? Mă tem să nu fim glesul celor ce strigă în pustiu. Și iată de ce: Incurajarea albinelor nu aduce specialiștilor noștri — politicienilor, — nici un venit. Pe când, dacă, de exemplu, ar fi vorba de lăcuste, s'ar schimba vorba. Le-ar cultiva, pentru că, apoi, s'ar poala trimite — cu cheliule de deplasare, diurne și subvenții pentru studii — pe specialiști bânsești ai risipei naționale.

BILANȚ SAPTĂMÂNAL

Mercurea trecută Camera a ratificat, în unanimitate de voturi, convențiunile dela Haga și dela Paris, relative la aranjamentul despăgubirilor de război. Se știe că hotărârile luate la aceste convențiuni sunt foarte favorabile pentru țara noastră. Se știe de asemenea că succesul obținut se datorește distinșilor noștri diplomați, d-l Titulescu și G. Miropescu.

Totuși, în Cameră, nu s'a găsit nimeni care să exprime câteva cuvinte de grațitudine acestor două personalități cu prilejul ratificării.

E o regretabilă scăpare din

vedere.

În schimb Parlamentul își continuă activitatea-i turbulentă. Cu prilejul discuției referitoare la legea gazului metan un grav incident ivit între d-l Madgearu, ministrul de finanțe și d-l Leon, deputat de Tighina, era să se termine printr-o ieșire pe teren. Acest mod onorabil de satisfacție s'a dovedit a fi însă cam nepăcut și pentru unul și pentru celălalt (Cine știe, fatalitatea?...)

Și-a aplinat tot pe cale pașnică.

Noua lege a teatrelor, care

prevădă comercializarea acestor instituții, stârnește încă în Parlament vii discuțiuni. Cu toate bunele intenții, pe care guvernul spune că le urmărește prin această lege, se ridică totuși proteste îndrăzite, pentru că cei mai mulți — printre cari și d-l Iorga — se arată sceptici pentru efectele pe care această lege le-ar produce în viitor.

Totuși, din urmărirea dezbaterilor parlamentare, se vede clar că legea va fi votată, adăugându-se, ca o nouă fascicolă la volumul operei legislative care a guvernului.

Sphynx

Din prigoana vremurilor

Pe căile năsilnice despre care vorbește psalmistul David ne-au fost hărăzite și nouă celor de azi să pășim, cu amărăciune, pe caldarâmul înfepător al înșurubării. Înundarea sălașelor a unui sfert din populația orașului nostru, potopul revărsărilor apelor din județ și imensa pagubă a atâtor locuințe au cu ramural și zguduit sufletele pașnice și fidele muncitoare a atâtor locuitori, fără să fie vinovați cu ceva, cum cred ei, ca să merite a așa pustiire și ulăta devastare a oalelor lor murdii lor, de o viață într-aga.

Omul todeauna se judecă pe sine cu foarte multă părținare. Învățăturile căpitor sfinte însă ne lărată că pricina oricăror nenor-

ociri trebuie căutată în chiar viața indivizilor, fie publică, fie particulară. „Iată te-ai făcut să-nălos, de acum să nu mai greșești” — cuvintele spuse de Mântuitorul slăbănogului, arată destul de lămurit pricina suferințelor noastre.

Înundările recente, ori care a fi cauza lor din punct de vedere editat, decât ne-am ridicat mai sus cu gândurile noastre, am zări pricina lor în faptele generației noastre de față, fapte care lasă foarte mult de dorit din punct de vedere și al credinței și al moralității.

Mânia lui Dumnezeu nu în zadar se aprinde asupra oamenilor, iar odată izbucnită cine ar fi în stare

s'o potoale. Oamenii bătrâni, cei cu frica lui Dumnezeu și respect de oameni, au clătinat cu durere din cap și au afirmat semnificativ la vederea acestor dezastre: „Nici Dumnezeu nu mai poate răbda neleguirile și fărădelegile pămânilor”. Revărsarea furioasă a apelor d'n matca lor este semnul lui Dumnezeu care a trecut îndelunga răbdare dumnezeiască și vedeapă cerului pentru neascultarea poruncilor, așa de ușor de îndeplinit ale milostivului ziditor.

Asemenea nenorociri venite de sus înseamnă ciocane trimise asupra cunoștinței noastre, ca s'o crezească din toropeala indiferenței religioase a unora, necredinții altora, credinții rădăcite a câtorva, ca să-i abată pe toți la albia neledă a dreptei credințe, a neprefăcutei bunăcuviințe și

Păreri în chestia

apărării orașului

Ce s'a putut face într-o

săptămână după inundație

Cetățenii loviți atât de greu de revărsarea Bistriței, văzând că întâmplarea de anul trecut și plângerile lor n'au fost luate în seamă la timp de autorități ca să se ia, de atunci, măsuri de pază și apărare a orașului, s'au adunat Duminică 25 Mai la o consfătuire în casele unui gospodar chiar în apropierea locului pe unde apa a intrat în oraș.

Deși adunați în număr mare și suferințele și spaima era încă proaspătă întipărite în sufletul și pe fețele lor, consfătuirea s'a ținut în toată liniștea, lipsită de palama seacă politică. Toți erau pătrunși de însemnătatea hotărârilor practice, care trebuiesc luate pentru ocrotirea lor.

A vorbit d-l profesor I. Vasilco, arătând cât de grea este nenorocirea care a stricat și păgubul avutul și sănătatea a sute de cetățeni. Comuna este dator să apere avutul și căminul nostru; dacă n'a făcut-o până acum, noi trebuie să-i cerem să ne apere. Orice sacrificii s'ar face pentru bugetul comunei, nu sunt de prisos.

D-l N. Pascu, profesor, a arătat intervențiile făcute de d-sa la Primărie, chiar din anul trecut, în urma revărsării, care a fost o înștiințare de ce poate să se petreacă mai târziu, dar n'a fost ascultat: Asemenea n'au fost luate în seamă păreri exprimate în articolele scrise în „Reformatul” prin care se arăta vinovăția fabricii de mucava, care a aruncat apa spre orașul lipsit de orice apărare, pe porțiunea schelei fabricelor Eichler și Mucava.

Ceace era prevăzut, din nenorocire, s'a întâmplat. Se pare că nici acum chestiunea apărării orașului, în partea asta, nu-i înțeleasă cum trebuie, căci se caută a se arunca vina pe calea ferată care a îngustat partea Bistriței. Nu se poate mai greșită părere decât asta și ea dă măsura nepriceperii sau frica de răspundere. De altfel d-l D. Hlogea fost primar, arată în același ziar stăruința pusă dela anul 1903 de toți fruntașii orașului ca să aducă gara la mijlocul orașului, tocmai ca prin lucrările și terasamentul ei să-l (urmăre în pag. II-a)

moralității în genere.

Iată dar ce trebuie să desprindem din toate aceste calamități căzute așa, ca din senin, asupra noastră. Suntem noi nevinovați de acest cataclism? Absolut fals. Toată vina acestor nenorociri sălășluște în faptele și în viața noastră. „Întorcându-ți tu față ta, toate se vor turbura; lua-vei duhul lor și se vor slărși și în țărâna lor se vor întoarce” spune împăratul David în psalmul 103.

Când Dumnezeu nu mai poate răbda fărădelegile noastre, își întoarce față Sa de la noi, iar noi suferim ceea ce am văzut.

Deci, reculegerea, pocăința și îndreptarea, se recomandă în urma celor întâmplate.

Prof. Gh. Verșescu

Eroul necunoscut este simbolul nostru și pe mormântul lui ingenuche întreaga națiune românească și-i depune coroane și jerbe de flori!

Aceste manifestări de recunoștință față de făuritorii României Mari, să fie oare suficiente pentru sufletele lor, care planează în înălțimi și veghează viața noastră de toate zilele? Din contra, am putea spune azi mai mult ca ori când, că nu le bucură de loc. Acolo unde sunt ei n-au nevoie de aceste miresme vulgare, ei se bucură numai când alții au putut face mai mult decât au făcut ei, se bucură de fiecare spor al energiei naționale, se bucură de-o nouă cheltuială de puteri în folosul binelui obștesc și al națiunii întregi. Acesta este singurul fel de a sărbători eroii neamului. Eloquența noastră sinceră sau prefăcută, n-are absolut nici-o valoare înaintea acelor umbre mari. Li putem preamări și arăta recunoștința într-un singur fel: prin viața pe care o dăm dela noi. Altfel cununile noastre de flori artificiale, retorica noastră

de zile mari, în contradicție cu viața pe care o duc cei mai mulți, toate acestea nu le pot încălzi pe ele și nu ne pot folosi nouă. Ea-și bate joc de aniversările noastre naționale, dacă aceste aniversări nu înseamnă două lucruri: un certificat de muncă pentru trecut și un solemn angajament de muncă pentru viitor. Dacă faptele lor nu ne pot sluji la nimic, în zădar alăuta fasturi și solemnități.

Inceletez ura și vrajba dintre frați, înceletez dorința aprigă de acaparare și îmbogățire în detrimentul altora, înceletez egoismul feroce și să cultivăm dragostea de neam și țară, respectul de avuți apropiatului, sentimentul de dreptate și cinste, virtuți, care ar preamări cu adevărat marea zi a eroilor neamului!

Iar voi, suflete mari de eroi, care sălășuiți în lumina divină a înălțimii cerurilor, iertați nevrednicia noastră de azi și Cel Prea înalt să vă bucure și fericească de Slava Lui, căci faptele voastre vor glăsuși multor generații!

T. Hodoroabă

Părerii în chestia apărării orașului.

(continuare din pag. 1-a)

asigure de năvălirea apei. Cine poate să creadă că apa ar trece peste calea ferată, dacă acolo la aceste fabrici, care au adus nenorocirea nu s-ar fi lăsat parca anume să-și facă de cap conducătorii lor nepricepuți sau nepăsători de daunele ce le pot aduce orașului?!

Dacă e adevărat cea ce scrie „Reformatorul” din 25 Mai c. atunci înseamnă că n-avem apărători care să cunoască realitatea și trebuie să ne facem o datorie chemându-i la fața locului să vadă pericolul. Acest pericol este acum mai mare, căci mii de metri cubi de pietriș din malul orașului sunt măcinați de puhoi, chiar stâncile dela fabrica „Popovici” dărâmate și luate de curent pe la spate, malul Bistriței se îndreaptă spre de poul de mașini și spre orașul lipsit de orice apărare!

D-sa propune alegerea unui comitet și o delegație care să se ocupe serios de această chestiune și care să stăruie pe toate căile pentru a grăbi lucrările de apărare. Deasemenea acest comitet se va ocupa și de ajutorarea populației nevoiașă, eventuale despăgubiri sau degrevări de sarcini fiscale în înțelegere cu autoritățile locale.

Mai iau cuvântul D-l Leon Mrejeru, care vorbește despre constituirea și atribuțiile comitetului, care să lucreze în numele cetățenilor dăunați D-l Udrea, D-l I. Ștefănescu, D-l Paulescu și alți cetățeni.

S-a ales comitetul de acțiune compus din D-nii:

N. Pascu profesor, I. Vasilco profesor, Col. D. Coroamă, Leon Mrejeru, Udrea, Maior Teodorescu, C. Scutărăscu, Alex. Ionescu, C. Ionescu, Ardeleanu, I. Ștefănescu, Tarhon, Stăvăr, Bogdănișanu.

Iar delegația acestui comitet este compusă din D-nii:

Colonel D. Coroamă, N. Pascu, I. Vasilco, Leon Mrejeru, I. Ștefănescu.

Astăzi Marți 27 Mai la ora 5 d. a. D-nii delegați vor avea o constatare cu D-l Primar N. Ioanin spre a vedea ce măsuri s-au luat până acum căci Luni 26 Mai delegația n-a putut vorbi decât cu D-l Holban, D-l primar Ioanin lipsind eri din oraș.

Observator

— M. S. Regina Maria a aprobat ca filmul cu călătoria în Orient și Parastasul de la Costești, producția casei „Soremar-film”, să fie proiectată în întreaga țară în folosul exclusiv al sinistrajilor.

S'a descoperit furtul celor 5 milioane?

În momentul când punem ziarul sub presă ni s'a spus că poliția locală ar fi arestat pe un individ bănuțat a fi implicat în chestia furtului celor 5 milioane săvârșit toamna trecută în gara Piatra-N.

O avansare binemeritată

— Cîm în zădărnice de capitală că D-l Nicolae Fallon — cunoscutul inginer silvic, care a stat alăta vreme în diferite centre de pe valea Bistriței — a fost numit inspector general și directorul întregii regiuni silvice a Ardealului.

Avansarea aceasta este în raport direct cu meritele, cu destoinicia, cu cinstea și cu munca neobscuită de care D-l N. Fallon a dat întotdeauna dovadă — ori unde l-a izolat, pe vremuri, vicisitudinile carierei D-sale.

CONFERINȚELE D-LUI G. D. MUGUR

O bună parte din publicul pietrean, a avut ocazia, Duminică trecută, să mai vadă, câteva momente, din toropeala inertă în care se complăce de obicei, să se smulgă o clipă din mrejele lațelor din mahalaua cotierilor noastre politice și să simtă, puțin, din mulțumirea sufletească pe care li-o procură o oră, două de antrenament intelectual, de divagații spirituale.

E tocmai ceea ce a făcut D-l G. D. Mugur — cunoscutul conferențiar al direcției culturii poporului, în cele două conferințe pe care le-a rostit Duminică trecută.

Prima a fost la teatru, unde a justificat necesitatea acestei noi creațiuni (direcția culturii poporului) depe lângă Ministerul Muncii și a ocrotirii sociale. Prin ea se ridică, se legitimizează, dreptul de veghere al statului, asupra culturii naționale, tinzându-se la crearea unei culturi publice — omogene. Crezul acestei instituții este: lumină, solidaritate, credință și acțiune creștină; ea este un fel de pâine spirituală pe care o pune țara la dispoziția fililor săi. În spre deosebire de instrucție — care tinde spre universalizare, spre generalizare, spre ridicarea minții — cultura duce la diferențierea națională la originalizare.

Conferențiarul face apoi o compariție între ceea ce pune statul francez la dispoziția culturii poporului și între ceea ce dă statul nostru; procentul nostru e ridicol. Și Franța nu oferă spectacolul trist și dezolant al analfabetismului

— M. Sa Regina Maria, președinta aceluia ș. s. „Principele Mihail”, pentru protecția copiilor în România, apelează și anul acesta, ca și în alții, la marele public rugându-i să dea tot concursul soc. de mai sus. În acest scop a fost organizată în oraș și județ o chestă generală în zilele de 30 Aprilie și 15 Iunie cor.

Duminică trecută a sosit în localitate un detașament de 200 soldați-pionieri și pontonieri din rașani, pentru repararea șoselei și a podurilor stricate de ape, pe distanța Piatra-N. — Broșteni.

— Direcția Ministerială lăși a aprobat bugetul Jud. Neamț pe 1930 așa cum a fost votat de consiliul general al Județului.

— Anul acesta A. C. R. R. va ține cel de al 8-lea concurs internațional de turism în zilele de 29-31 Mai cor.

Anul acesta concursul are caracter de Rallye cu puncte de plecare: București, Chișinău, Iași, Cernăuți, Cluj, Timișoara, iar cu punct de sosire Belgradul, unde zisa societate este invitată de A. C. R. Jugoslav pentru a participa la o excursie în cuprinsul Jugoslaviei.

— D-l C. I. Răscănescu, secoler general al Direcției județului Iași, a fost autorizat să îndeplinească parte din atribuțiile Directorului Ministerial prevăzute în Decizia No. 6/10 d. n. 8/V/930 a Minist. de Interne.

Rugăm Abonamentul

— În comuna Mastacăn s'a pripășit de mai mult timp un prețios călugăr, venit din Basarabia, care adună pe săteni în case particulare, mănăstiri noaptea, și le face diferite slujbe religioase, zise pe stilul vechi.

Cum prezența acestui călugăr vagabond prințe săteni aduce o mare tulburare sufletească în parohie, înăbușând prin înștișărilor sale nesupunerea credințelor față de autoritatea și disciplina Bisericii, fapt destul de grav mai ales în vremea de față prefecțură, în urma intervenției Mitropoliei Moldovei și Sucevei a luat măsuri pentru a fi expedit la urma lui.

romănesc, pe care D-l Mugur îl descrie cu mult curaj, cu multă sinceritate și cu sgușuitor realism; ignoranță și analfabetism la toate războaiele, diminuarea zestre; de viață prin moarte copiilor mici; animalizarea femeii de țară, care e, pe rând, gospodină, roabă, muncitoare, buclă-tărească, servitoare, paznică nedormită; paragonul sufletului și a pământului; ereziile și necredința; secătura altitudinilor legendar, ravagiile de cangrenă a politice, etc. Fresca julinică tragediei a fost nesfârșită și sgușuitoare. Glasul pătrunzător al D-lui Mugur a sgușuit sufletele și a stănit chinuitorul muștră de conștiință.

Salvați satul, a fost supremul strigăt al conferențiarului.

A doua conferință a finit o, D-l Mugur, la Casa Națională, vorbind despre „O țară de cultură” — Elveția. D-sa a pus alăta suflet, a făcut alăta lux de amănunte încântătoare și a re-levat atât de clar viața Elveției — patră a spirituală a unui Lord Byron arbitral cugălărit ergăzești, a unui Pestalozzi, sărăturul pedagogiei moderne, a unui Voltaire, răsfățatul genului francez, a unui Rousseau, descoperitorul copilului și incendiatorul lumii vechi, creind epoca modernă — încât simțiam cum, publicul, sala întreagă, ar fi pornit în masă spre patră munților până la ceruri și a zăpezilor eterne și, totuși, țara cu climă așa de dulce.

INFORMAȚIUNI

Programul sărbătorirei „Zilei Eroilor”

La ora 10: toate autoritățile civile și militare școlare și armate se vor aduna în parca Cogălniceanu.

a) Festivitatea va începe prin intonarea Imnului Regal de către muzica militară.

b) Se va oficia un Te-Deum de către întregul cler.

c) Se va face pomelirea eroilor căzuți cădu-se rugăciunea ocazională pentru eroi.

d) Răspunsurile la leturghie se vor da de către corpur școlare de cântăreți bisericești.

După Te-Deum va urma procesiunea, formându-se convoiul în ordinea următoare:

Clerul, corul, muzica militară, reprezentanții autorităților civile și militare, magistrelor, baroul, corpur profesoral, comunitatea, israelită, etc. etc., invalzii și v. ducele de război, orfelinatul, de fete „Iuda Antonescu”, școlile primare și secundare de fete și băieți, armata.

Pe tot parcursul drumului corul și muzica vor intona alternativ imnuri patriotice și religioase.

Sosind procesiunea la cimitir, reprezentanții comunității israelite împreună cu ptele din reprezentanții autorităților civile și militare și cu o compenie din Reg. 15 Inf. se vor îndrepta către cimitirul evreesc.

Sosind procesiunea la cele

doar cimitire în fața mormintelor eroilor, după o scurtă slujbă religioasă vor lua cuvântul un reprezentant al învățământului și un ofițer. Vor răspunde reprezentanții Bisericii.

Se vor da onorurile militare. Publicul este rugat a veni cu flori care se vor depune pe mormintele eroilor.

După amiază muzica militară va cânta în grădina publică.

Seara la ora 8 se va organiza prin îngrijirea Comendurii Pieței retragere cu torțe.

Liceul „PETRU-RAREȘ” Piatra-N

Convocare

Se aduce la cunoștința părinților elevilor liceului „Petru Rareș” cari sunt membrii ai Comunității școlare, că în ziua de 8 Iunie a. c. ora 10 sunt convocați în adunare extraordinară în sala de Festivități a liceului, pentru a alege patru membri în comitet și doi cenzori, mandatul actualului comitet și comisiei de cenzori, înăcătând pe ziua de 1 Iunie 1930.

Dacă la această dată adunarea nu va fi în număr, fără altă publică este convocată pentru ziua de 15 Iunie la aceeași oră și în același loc.

Președintele Comitetului școlar al liceului „Petru-Rareș” Piatra-N.

Grigore Capșa

Rugăm Abonamentul

BANCA NEGUSTOREASCĂ ROMÂNĂ

SECȚIA COMISION

STR. PETRU RAREȘ 8 — PIATRA-N.

ELECTRICE

Becuri „MAZDA”. La 4 becuri se dă unul gratis. La 150 becuri se dau treizeci gratuite. Material electric cu prețuri de concurență. Material de confort electric. Ventilatoare, Mașini de călcat, Mașini de frezat pământ, Ibrice, Aspiratoare, Ceasornice electrice.

AUTO

Camionuri Firestone, Continental, Dunlop, Engleber. Piese de schimb, Accesorii.

Condițiunile și prețurile cele mai avantajoase

! Cerați și vă veți convinge!

Ca la mama acasă!

puteți fi serviți numai la

Restaurantul și Cofetăria I. Sobolevski

Strada Elena Cuza 3, la Soc. RAID

cu mâncăruri calde și reci la orice oră din zi, având și un bogat asortiment de Prăjuri, Fursecuri, Bomboane și Ciocolată, etc. Cu ocazia St. Sărbătorii se primesc tot felul de comenzi de cozonaci și pască, precum și comenzi pentru Nunți și Baluri. Deasemenea am pus la dispoziția clienților mei, cele mai bune calități de vinuri, bere și băuturi spirtoase, precum și renumitul rechin „Kidusch”.

Spre convingere vă rog a mă vizita

I. SOBOLEVSKI

La Restaurantul, Bodega și Cofetăria

„CAVALER” V. Coroi

Petru-Rareș 2 — Piatra N.

Se găsesc în permanență cele mai delicioase mâncăruri calde și reci pregătite de un buclător specialist

Patiserie de cea mai bună calitate proaspătă în fiecare zi. Mare asortiment de Bombonerie. Se primesc comenzi de cozonaci, comenzi, pască și orice articol de cofetărie cu prețuri convenabile.

Vinuri de Odobești naturale. Mari reduceri de prețuri pentru acasă. Vinuri în sticle înfundate; champagne, lăcherori, coreazuri, romuri, mastică, malaga, vermul dela cele mai renumite case.

Consumați spre convingere.

Magazinul de Coloniale, Delicatese și tot felul de

Băuturi Spirtoase

VASILE I. COMAN (fost N. Teodorescu)

Aduce la cunoștința D-lor consumatori că ne sosește zilnic: UNUL proaspăt de masă UNDELEMNURI de salată, MASLINE mari din cea mai bună calitate, SCRUMBII mari de Dunăre îndulcite și afumate, ICRE negre moi de morun, SARDELE franceze cu oase și fără oase, SARDELE de Lisa, Fiuri și pastă TĂRI, reeclă nouă. BRĂNZETURI străine și indigene: cașcaval grecesc, cașcaval de Păntăru, telemea, caș și umă de munte. Tot felul de AFE MINERALE ca: Vischy, Cele tin, Hopital, Grande Grill, Karlsbad, Oluebier, Vitel, Ems, Căciulata, Slanic, Făina Negoi, Matild și Borsec. VINURI superioare, din renumite podgorii a Odobeșilor, via Antonescu, TULCĂ bătrână de Văleni, VERMUTH Ciuzano.

ZILNIC BERE proaspătă la sticle și pahar.